

Mål nr 06-250
P.ans. 0401606-9

PATENTBESVÄRSRÄTTENS

DOM

meddelad 2009-06-09 efter överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut, se bilaga 1.

Klagande: KJ (sökande)

Målet gäller: Patent på "Klockring".

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten bifaller inte överklagandet.

LC

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Linnégatan 87 D	08-783 38 50	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLT YRKANDE

KJ ansökte den 22 juni 2004 om patent på en uppfinning benämnd ”Klockring”. Patentverket avslag ansökningen och fann i det överklagade beslutet att den i det åberopade självständiga patentkravet angivna uppfinningen saknade uppfinningshöjd i förhållande till känd teknik med hänvisning till följande dokument.

D1. DE 94 22 340 U1

D2. CH 618 827 G

Den föreliggande uppfinningen

I den till patentansökningen hörande beskrivningen anges följande om den patentsökta klockringens konstruktion och funktion.

Den använder fingret som urtavla, och som på en vanlig klocka anges tiden i kanten av urtavlan, men mot huden av fingret på ringens insida.

Klockan är elektronisk, och klockkretsen sitter tillsammans med en strömkälla inne i den ihåliga ringen. På ringens insida, placerade som i hörnen av en liggande kvadrat, sitter fyra elektriska givare, t ex spolar, som omvandlar en elektrisk puls till en rörelse, som av huden uppfattas som en beröring – in eller ut. Tiden anges i form av pulser av rörelse och riktning mellan spolarna, att jämföra med blinkande glödlampor som används inom t ex reklam: när en glödlampa släcks och en annan tänds, uppfattas det som en rörelse med en riktning, och om lamporna släcks och tänds i omvänd ordning, uppfattas det som om rörelsen går i motsatt riktning. En spole fungerar på samma sätt som en glödlampa: en elektrisk puls till en spole, följd av en elektrisk puls till en annan spole, uppfattas som en rörelse, skiljd från varje annan rörelse genom sin riktning.

Timmar och minuter anges var för sig med två elektriska pulser vardera, och med en första elektrisk puls till var och en av övriga spolar, kan varje spole ange tre tider, som tillsammans delar in ringens insida i tolv delar, lika många timmar som en urtavla är indelad i. De fyra spolarna representerar var sin kvart på urtavlan, och timmarna anges på motsvarande sätt: de yttre fem minuterna av varje kvart anges med en första elektrisk puls till den spole som ligger närmast, medan de fem minuterna i mitten anges med en första elektrisk puls till den spole som ligger diagonalt. Först anges timman och sedan anges minuterna, och tiden däremellan anger vilken av minuterna som är rätt minut: ju mindre tidsskillnad desto tidigare minut, på en skala i fem steg. Exempel, att jämföra med tabell: 1 – 3 ganska liten tidsskillnad, tidsskillnad II 3 – 2. Klockan är fyra minuter i halv åtta. För att förstå hur klockan skulle fungera om man automatiskt kände igen alla tolfte delar, kan man använda samma tolfte del till både timmar och minuter, och föreställa sig minuterna i t ex den första tolfte delen, 4 – 1, 12.00 – 12.05.

En knapptryckning anger rätt tid, och kontakten sitter i den övre del av ringen där även elektroniken finns. Ringen tillverkas av metallplåt: ändarna på ett

rör pressas ut från båda sidor tills de formar en ihålig ring, och skarven löper runt ringens utsida, dold under en täckring. Så mycket som möjligt av utrymmet inne i ringen används till batteriet, och klockan kasseras när batteriet tar slut.

Yrkande

I Patentbesvärsrätten har sökanden vidhållit patentansökningen och den 20 december 2006 inkommit med nya patentkrav.

Uppfinningen definieras på följande sätt i det självständiga patentkravet 1.

1. Klockring, innefattande fyra stycken elektriska givare, som placerade på ringens insida omvandlar en elektrisk puls till en rörelse, som av huden uppfattas som en beröring,
kännetecknad av en elektronisk klockkrets, tillsammans med batteri placerad i en ihålig ring, som även är batteriets hölje, och batteriet går inte att byta, utan klockan kasseras när batteriet tar slut, givarna representerar var sin kvart av urtavlan, och är därför placerade som i hörnen av en liggande kvadrat, tiden anges som tolfte delar av urtavlan, och en tolfte del anges med två av varann följande elektriska pulser till två olika givare, enligt tabellen (tabell).

Känd teknik

Dokumentet D1 beskriver en klocka som har formen av ett armband eller en fingerring. Klockan består av en yttre och en inre ringformad del, vilka kan vridas i förhållande till varandra ungefär som ringarna i ett kullager. I utrymmet mellan de båda ringarna finns en drivordning som vrider den yttre ringen ett varv kring den inre på 12 eller 24 timmar. Den yttre ringens periferi är graderad i timmar och minuter.

Dokumentet D2 visar en klocka som är avsedd att avläsas med hjälp av känselsinnet och som främst är avsedd för personer med nedsatt syn. Klockan består av ett armband försett med ett elektroniskt ur, en logikenhet, ett batteri samt erforderliga manöverorgan. På insidan av armbandet är vidare fyra vibrationsgivare anordnade på lika avstånd från varandra och styrda av elektriska pulser. Tiden markeras genom att ett antal pulser sänds till en utvald givare enligt ett visst system vilka pulser får denna givare att vibrera. Dessa pulser uppfattas av klockans bärare som vibrationer mot huden på handleden och kan enligt nämnda system översättas till tid.

Grunder

Som grund för sin talan har patentsökanden, som det får förstås, hållit fast vid att uppfinningen definierad i patentkraven uppvisar uppfinningshöjd.

Utveckling av talan

Till utveckling av sin talan har sökanden i Patentbesvärsträtten anfört bl.a. följande till stöd för uppfinningens patenterbarhet.

Armbandet i D2 har ett utbytbart batteri, sid. 3, rad 1-2, medan ringen i D1 drivs av ljus via en solcell, patentkrav 7. Klockringen i ansökan är lika mycket batteri med klocka som klocka med batteri. Den ihåliga ringen är en del av batteriets hölje, och batteriet går inte att byta, utan klockan kasseras när batteriet tar slut. - - - Vibrationselementen i D2 är placerade som klockan 12, 3, 6 och 9, sid.3, rad 49-52. - - -

Den ”kodning” som finns i D2 står beskriven på sida 3, rad 59-61, och överst på sida 4. Klockringen i ansökan har ingen ”kodning”. Den har två visare, en timvisare och en minutvisare, som liksom visarna på en urtavla direkt anger tiden i kanten av urtavlan. Att variera tidsskillnaden mellan puls två och puls tre i patentkrav 7 är bara ett enkelt och praktiskt sätt att öka noggrannheten till en minut.

DOMSKÄL

Den patentsökta uppfinningen avser en klocka som har formen av en fingerring och som är avsedd att avläsas med hjälp av känselsinnet. Ringen innehåller ett elektroniskt ur och ett batteri samt är på insidan försedd med fyra elektriska givare jämt fördelade längs omkretsen. Givarna består av ”t ex spolar, som omvandlar en elektrisk puls till en rörelse, som av huden uppfattas som en beröring – in eller ut.” Tiden anges genom en förutbestämd kod bestående av fyra pulser där de två första anger inom vilken tolfteedel av en urtavla som rätt timma finns och de två följande pulserna på motsvarande sätt anger inom vilken tolfteedel av urtavlan som rätt minut finns.

Av de skrifter som anförts av Patentverket får klockan som beskrivs i D2 anses komma uppfinningen närmast. Denna klocka är utformad som ett armband, vilket innehåller ett elektroniskt ur och ett batteri. Bandet är på insidan försett med fyra vibrationsgivare

som är jämt fördelade längs omkretsen och som styrs av elektriska pulser. Tiden anges genom en förutbestämd kod bestående av två pulsföljder vardera omfattande en till tre pulser. Den första pulsföljden anger inom vilken tolfteedel av urtavlan som aktuell timma infaller och den följande pulsföljden bestämmer den tolfteedel inom vilken rätt minut finns.

Idén att avläsa en klocka med hjälp av känslan genom att anordna fyra elektriska givare symmetriskt runt en kroppsdel är således känd genom D2. Uppfinningen skiljer sig från vad som framgår av denna skrift huvudsakligen genom att den patentsökta klockan har formen av en fingerring medan den kända klockan i stället är utformad som ett armband. Emellertid är genom D1 en klockkonstruktion känd som antingen kan utformas som en fingerring eller som ett armband. För fackmannen, som söker modifiera den i D2 beskrivna klockan, framstår det därför som ett närliggande alternativ att pröva en utformning som fingerring med ledning av vad som framgår av D1. Vidare är det genom D2 känt att medelst pulser till givarna markera önskad tolfteedel i en tänkt urtavla. Vad därutöver anges i patentkravet 1 avseende klockans engångskaraktär till följd av att batteriet inte kan bytas är sådant som ligger inom fackmannens normala kunnande och bidrar inte till att den patentsökta klockan skiljer sig väsentligen från känd teknik.

Vid angivna förhållanden och då vad sökanden i övrigt anfört inte föranleder annan bedömning kan överklagandet inte bifallas.

Jeanette Bäckvall

Sten-Ove Henningsson
Referent

Stefan Svahn

Enhälligt

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)